

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 5/2020, referent a Aigües de Barcelona, Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l'Aigua, SA

Antecedents

1. En data 21/03/2019, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra Aigües de Barcelona, Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l'Aigua, SA (en endavant, Aigües de Barcelona), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal. En concret, la persona denunciant exposava que el 14/03/2019 es va donar d'alta a l'Oficina en Xarxa d'Aigües de Barcelona, i va comprovar que, a banda del contracte de subministrament corresponent al seu domicili a Sant Feliu de Llobregat, existia un segon contracte de subministrament d'aigua vinculat a la seva persona (contracte núm. (...)) corresponent a un punt de subministrament ubicat a Barcelona, respecte el qual asseverava que no tenia cap lligam. Afegia la persona denunciant que, en les factures que s'enviaven per correu postal al punt de subministrament, hi constava ella com a destinatària, de manera que s'estarien revelant les seves dades a la persona que hauria de ser la titular d'aquell contracte. Al seu torn, exposava que també havia pogut accedir a través de l'Oficina en Xarxa, a les dades personals del titular del contracte vinculat al punt de subministrament ubicat a Barcelona.

La persona denunciant hi exposava el següent i aportava documentació diversa sobre els fets denunciats.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 85/2019), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que en poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrien.

3. En aquesta fase d'informació, en data 11/04/2019 es va requerir l'entitat denunciada perquè informés, entre d'altres, sobre els motius pels quals les dades de la persona denunciant constaven vinculades al contracte núm. (...).

4. En data 26/04/2019, Aigües de Barcelona va respondre el requeriment esmentat a través d'escrit en què exposava, entre d'altres, el següent:

- Que Aigües de Barcelona va tenir coneixement dels fets exposats el 14/03/2019, data en què la persona denunciant va comunicar telefònicament que no era el titular de la pòlissa de subministrament número (...).

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- Que després de realitzar les comprovacions oportunes es va constatar que la persona denunciante no era la persona titular de la pòlissa de subministrament núm. (...).
- Que el dia 18/03/2019 Aigües de Barcelona va procedir a desvincular la persona denunciante del contracte número (...).
- Que l'assignació de nom i cognoms de la persona denunciante a la pòlissa núm. (...) es va produir l'any 2004. L'esmentada assignació va realitzar-se com a conseqüència d'un error puntual de la persona d'atenció als clients que l'any 2004 va gestionar manualment un canvi de nom, incorporant erròniament el nom i cognoms de la persona denunciante.

5. En data 13/02/2020, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra Aigües de Barcelona per dues presumptes infraccions, ambdues previstes a l'article 83.5.a), una en relació amb l'article 5.1.d) i l'altra amb l'article 5.1.f); tots ells del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 18/02/2020.

6. En data 03/03/2020, Aigües de Barcelona va formular al·legacions a l'acord d'iniciació.

L'entitat imputada aportava amb el seu escrit documentació diversa.

7. En data 02/06/2020, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades imposés a Aigües de Barcelona la sanció consistent en una multa de 5.000.- euros (cinc mil euros), com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), ambdós de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 18/06/2020 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

8. En data 03/07/2020, l'entitat imputada va presentar un escrit pel qual acreditava haver pagat per avançat tres mil euros (3.000 euros), corresponents a la sanció pecuniària proposada per la persona instructora en la proposta de resolució, una vegada aplicades les dues reduccions previstes a l'article 85 de la Llei 39/2015.

Fets provats

En el marc de la gestió del canvi de titularitat del contracte núm. (...), l'any 2004 es va vincular la seva titularitat a les dades de la persona denunciante. La persona denunciante, que era aliena al dit contracte, no va formular aquesta petició.

Això va comportar que la persona aquí denunciante pogués accedir, a través de l'Oficina en Xarxa d'Aigües de Barcelona, a informació vinculada a aquell contracte, com ara el nom i

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

cognoms i l'adreça postal del seu titular; així com a les factures de subministrament d'aigua vinculades a aquell contracte.

Així mateix, en cas d'haver-se donat d'alta com a usuària de l'Oficina en Xarxa, la persona titular del contracte també hauria pogut accedir al DNI, al número de telèfon mòbil i a l'adreça de correu electrònic de la persona denunciant.

En data 14/03/2019 la persona denunciant va posar en coneixement d'Aigües de Barcelona aquests fets, qui va corregir-los en data 18/03/2019 desvinculant a la persona denunciant de les dades de pagament vinculades al contracte núm. (...).

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. De conformitat amb l'article 85.3 de l'LPAC, tant el reconeixement de responsabilitat com el pagament voluntari avançat de la sanció pecuniària proposada comporten l'aplicació d'unes reduccions. L'efectivitat d'aquestes reduccions està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs per la via administrativa contra la sanció. Per a ambdós casos, els apartats 1 i 2 de l'article 85 de l'LPAC preveuen la terminació del procediment.

Tot i que va presentar al·legacions a l'acord d'iniciació, l'entitat imputada no ha formulat al·legacions a la proposta de resolució, ja que s'ha acollit a les opcions per reduir l'import de la sanció. Respecte d'això, es considera oportú reiterar a continuació el més rellevant de la resposta motivada que la persona instructora va donar a les al·legacions formulades davant l'acord d'iniciació.

2.1. Sobre el perjudici o dany a les persones afectades.

En el 1r apartat del seu escrit d'al·legacions davant l'acord d'iniciació, l'entitat imputada manifestava que es *"reconeixen els fets imputats"* assenyalats en els seus dos primers paràgrafs, *"donat que, el denunciant va poder accedir accidentalment a les dades (...) d'un altre client d'Aigües de Barcelona a través de l'Oficina en Xarxa."* Seguidament, afegeix que aquest fet va ser conseqüència *"que Aigües de Barcelona tenia registrades de manera incorrecta les seves dades (nom i cognom associat erròniament a una pòlissa)"* i que *"no s'ha pogut constatar que aquesta actuació hagi causat cap dany ni perjudici a l'afectat, no tan sols perquè l'error no ha tingut cap conseqüència -bona prova d'això és que l'afectat no comunica mai l'error i tampoc ho fa el denunciant fins que no s'enregistra a l'Oficina en Xarxa - sinó també perquè l'accés ha estat molt limitat."* D'altra banda, l'entitat imputada exposava que *"no es pot afirmar que s'hagin*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

vist exposades les dades del denunciant en l'Oficina en Xarxa (...), ja que el titular real del contracte no en va ser mai usuari de l'Oficina en Xarxa."

En primer lloc, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, cal fer notar que Aigües de Barcelona admetia en el seu escrit d'al·legacions davant l'acord d'iniciació els fets aquí imputats, llevat que la persona titular del contracte controvertit pogués haver accedit a l'Oficina en xarxa.

En aquest darrer sentit, és necessari remarcar que en els fets imputats a l'acord d'iniciació s'apuntava a la possibilitat que la persona titular del contracte pogués visualitzar les dades de la persona aquí denunciant, per al cas que estigués donada d'altra.

Sens perjudici de l'anterior, val a dir que la persona aquí denunciant aportava dues factures emeses per Aigües de Barcelona el 21/01/2016 i el 28/01/2019, ambdues corresponents al contracte núm. (...), en què hi figuraven el seu nom i cognoms i el seu DNI en l'encapçalament. Així mateix, segons la informació que constava en l'Oficina en xarxa i que va aportar la persona denunciant, aquestes factures s'enviaven per "correo ordinario". Per aquest motiu, és lògic inferir que la persona titular d'aquell contracte també va poder accedir a les dades esmentades de la persona denunciant.

En qualsevol cas, el que aquí resulta rellevant és que Aigües de Barcelona no garantia ni l'exactitud, ni la confidencialitat de les dades de la persona titular d'aquell contracte, ni tampoc de la persona denunciant.

Pel que fa a l'eventual manca de danys o perjudicis a les persones afectades, val a dir que el tipus infractor que aquí s'imputa no requereix que s'hagin consumat aquests danys o perjudicis. En qualsevol cas, aquesta podria ser una circumstància a tenir en compte a l'hora de graduar la sanció a imposar, com també la diligència mostrada per Aigües de Barcelona en corregir la inexactitud tan bon punt la persona denunciant li posà de manifest.

2.2. Sobre el principi d'exactitud.

En el seu escrit d'al·legacions davant l'acord d'iniciació, Aigües de Barcelona considerava que la infracció vinculada al principi d'exactitud estaria prescrita, atès que fou l'any 2004 quan erròniament es va enregistrar el nom i cognoms de la persona denunciant a la pòlissa número (...).

En el present cas, tal com s'indicava en la proposta de resolució, estem davant d'un supòsit clar d'infracció permanent. En les infraccions d'aquesta naturalesa, la conducta a perseguir es consuma en un instant, però es manté la infracció durant l'espai de temps en què perdura el comportament antijurídic.

Per la seva banda, l'article 30.2 de LRJSP disposa que "En el cas d'infraccions continuades o permanents, el termini comença a córrer des que va finalitzar la conducta infractora." Per tant,

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

en aquests casos el dia inicial del còmput de prescripció de la infracció es retardarà amb cada nova comissió infractora –en el cas d'infraccions continuades-, o bé no s'iniciarà fins que no cessi l'acció infractora –en el cas d'infraccions permanents-.

Així les coses, la inexactitud que va tenir lloc l'any 2004 quan el servei de subministrament d'aigua el prestava Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (en endavant, SGAB), es va mantenir fins el 18/03/2019, data en què s'inicià el còmput de prescripció de la infracció. Així mateix, de conformitat amb l'article 72.1 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD) la infracció per haver vulnerat el principi d'exactitud prescriu als 3 anys (en el present cas, prescriuria el 17/03/2022).

2.3. Sobre el principi de confidencialitat.

Respecte la vulneració del principi de confidencialitat, Aigües de Barcelona manifestava en el seu escrit d'al·legacions davant l'acord d'iniciació que la informació que va quedar exposada no revelava *“cap circumstància personal del denunciant ni cap circumstància referent al servei, més enllà del nom, cognom i DNI i la condició de titular d'una pòlissa de subministrament que no li corresponia, i per tant, totes les dades de consum i resta d'informació reflectida en les factures, no corresponien al denunciant.”*

En aquest sentit, cal tenir en compte que en el present cas no només s'imputa que la persona titular del contracte pogués accedir a dades de la persona aquí denunciant, sinó que també la persona denunciant podia accedir a dades personals vinculades a la tercera persona titular d'aquell contracte. En ambdós casos, aquestes persones no estaven autoritzades a accedir a les dades de l'altra.

A continuació, Aigües de Barcelona exposava que, al seu parer, els fets imputats serien un cas aïllat; que no s'ha pogut constatar que s'hagi causat un perjudici a la persona afectada; que no han comportat conseqüències oneroses a la persona afectada més enllà de les molèsties derivades del tràmit de la desvinculació administrativa del número de pòlissa; que la persona afectada no pertany a cap col·lectiu considerat com a vulnerable de conformitat amb l'establert al considerant 75 de l'RGPD; que no afectava al tractament de categories especials de dades; que tampoc poden considerar-se dades molt personals d'acord amb el que disposa el Comitè Europeu de Protecció de Dades; i que l'abast i l'impacte d'aquest incident ha estat molt residual o pràcticament insignificant tenint en compte la tipologia de dades afectades, el número de registres que s'han vist exposats i el grau d'exposició d'aquests.

Doncs bé, el conjunt de circumstàncies invocades per Aigües de Barcelona no desvirtuaven el fets imputats, sinó que es podrien tenir en compte a l'hora de graduar la sanció.

2.4. Sobre les violacions de seguretat.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Aigües de Barcelona manifestava en el seu escrit d'al·legacions que disposava d'una política de gestió de violacions de seguretat, que l'any 2018 es van impartir formacions als professionals pertanyents a la Direcció de Clients i es va difondre un vídeo informatiu sobre violacions de seguretat a tots els professionals d'Aigües de Barcelona; i que el juny de 2019 es va decidir fer una formació més específica en relació amb la identificació de violacions de seguretat.

En el present cas, però, cal puntualitzar que no s'imputa a Aigües de Barcelona no haver notificat a l'Autoritat una violació de seguretat, tot i que en el seu escrit de 26/04/2019 en resposta al requeriment de l'Autoritat en el marc de les actuacions prèvies admetia que *"hem detectat una deficiència en l'aplicació del Procediment de Gestió de violacions de Seguretat"*.

Així les coses, tal com assenyalava la persona instructora en la proposta de resolució, les circumstàncies invocades no permeten desvirtuar els fets imputats, ni tampoc no correspon tenir-les en compte per graduar la sanció.

2.5. Sobre altres mesures implementades.

Seguidament, Aigües de Barcelona manifestava en el seu escrit d'al·legacions davant l'acord d'iniciació que disposava d'un sistema de gestió que evitava la creació de clients duplicats; així com que tenia implementat pel registre de clients l'algorisme de validació del dígit verificador.

Aquestes mesures, tal com indicava Aigües de Barcelona, servien per tal d'evitar que en els seus sistemes d'informació es dupliqui a un mateix client, així com per verificar que la numeració del DNI és correcta mitjançant la comprovació del dígit control del DNI (la lletra).

No obstant, aquestes mesures implementades per Aigües de Barcelona servien per evitar la duplictat de clients o la inexactitud en la introducció del document identificatiu, però no serien adequades per evitar la conducta que aquí s'imputa.

D'altra banda, Aigües de Barcelona manifestava que *"l'única via per comprovar l'exactitud de les dades registrades hagués estat mantenir un contacte directe amb els intervinents en el contracte (recordem, per la contractació d'un servei bàsic i essencial)"*.

En relació a aquesta manifestació, escau puntualitzar que en aplicació del principi de responsabilitat proactiva recollit a l'article 5.2 de l'RGPD, tal com remarcava la persona instructora en la proposta de resolució, és el responsable qui ha d'implementar aquelles mesures tècniques i organitzatives per donar compliment als principis relatius al tractament, com ara el d'exactitud i de confidencialitat.

D'altra banda, en relació a la campanya que va dur a terme SGAB entre els anys 2009 i 2012 per actualitzar o comprovar la dada referent al DNI de les persones titulars d'un contracte de subministrament, ja que Aigües de Barcelona havia detectat casos en què el DNI no estava ben registrat o no hi constava, s'ha demostrat ineficaç en el present cas, atès que no va permetre

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

detectar la inexactitud en la titularitat del contracte número (...), la qual va tenir el seu origen en l'any 2004.

En allò referent al "*protocol d'atenció d'atenció als drets dels interessats per a la correcta gestió de drets ARCO+*", és suficient indicar que en el present cas tampoc no s'imputa haver vulnerat cap dels drets contemplats als articles 15 a 22 RGPD.

A l'últim, pel que fa a la col·laboració amb l'Autoritat, esgrimida per Aigües de Barcelona, cal recordar que les entitats que tracten dades personals, ja sigui com a responsables o encarregades del tractament, tenen l'obligació d'auxiliar les autoritats de control en l'exercici de les seves potestats d'inspecció i control (articles 58.1.e de l'RGPD i 19 de la Llei 32/2010). Així mateix, cal recordar també el deure de col·laboració de totes les persones amb l'Administració que exerceix la potestat d'inspecció, deure imposat per l'article 18 de la Llei 39/2015.

El mateix cal dir respecte altres obligacions previstes per la normativa sobre protecció de dades, com ara la designació d'una delegada de protecció de dades.

2.6. Sobre la graduació de la sanció.

En aquest punt, Aigües de Barcelona invocava diversos criteris que, al seu parer, s'haurien de tenir en compte per atenuar la sanció que s'imposi.

Al respecte, tal com indicava la persona instructora en la proposta de resolució, els criteris esmentats s'havien de tenir en compte en el moment de graduar la sanció.

Dit això, Aigües de Barcelona també assenyalava en el seu escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució que "*no pot considerar-se que els fets suposin una vulneració substancial de l'article 5.1.d) i 5.1.f) de l'RGPD, actuació subjecte al tipus sancionador de l'article 83.5 de l'RGPD, donat que no revesteixen de prou entitat per poder ser sancionats en el marc del present procediment.*" I afegia que existien resolucions dictades per l'APDCAT on, en casos d'errors similars, s'havia procedit a l'arxiu de les actuacions en constatar-se que s'havien implementat mesures correctores encaminades a corregir o evitar l'eventual incompliment d'un dels principis establerts a l'article 5 RGPD, així com en constatar-se que no s'havia causat cap perjudici a la persona afectada, i, per tant, es conclouia que els fets objecte del present procediment no tenien l'entitat suficient per considerar procedent la incoació d'un procediment sancionador.

En primer lloc, tal com puntualitzava la persona instructora en la proposta de resolució, cal dir que amb caràcter general davant d'un incompliment de la normativa sobre protecció de dades, escau iniciar un procediment sancionador. I, en tot cas, l'entitat imputada no va identificar cap resolució precedent d'arxiu en què s'hagués optat per la solució invocada, la qual cosa permetia inferir que els fets i les circumstàncies allà concurrents, no serien equiparables al present supòsit.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Sens perjudici de l'anterior, cal tenir en compte que en el present cas es considera que Aigües de Barcelona va cometre dues infraccions (una per haver vulnerat el principi d'exactitud, i l'altra per haver infringit el principi de confidencialitat); que la inexactitud es mantenia des de l'any 2004; així com que Aigües de Barcelona és reincident en el tractament de dades inexactes dels seus clients (PS 26/2016).

3. En relació amb els fets descrits es considera que vulneren els principis d'exactitud (article 5.1.d del RGPD) i de confidencialitat de les dades (article 5.1.f RGPD).

Primerament, l'article 5.1.d) de l'RGPD regula el principi d'exactitud establint que les dades personals seran *"exactos y, si fuera necesario, actualizados; se adoptarán todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan"*.

I, en segon lloc, l'article 5.1.f) de l'RGPD regula el principi de confidencialitat determinant que les dades personals seran *"tratados de tal manera que se garantice una seguridad adecuada de los datos personales, incluida la protección contra el tratamiento no autorizado o ilícito y contra su pérdida, destrucción o daño accidental, mediante la aplicación de medidas técnicas u organizativas apropiadas"*.

Per la seva banda, l'article 5 de l'LOPDGDD ha regulat el deure de confidencialitat en els següent termes:

- "1. Els responsables i encarregats del tractament de dades així com totes les persones que intervinguin en qualsevol fase d'aquest estan subjectes al deure de confidencialitat a què es refereix l'article 5.1.f) del Reglament (UE) 2016/679.*
- 2. L'obligació general que assenyala l'apartat anterior és complementària dels deures de secret professional de conformitat amb la seva normativa aplicable.*
- 3. Les obligacions que estableixen els apartats anteriors es mantenen encara que hagi finalitzat la relació de l'obligat amb el responsable o encarregat del tractament."*

Els fets descrits a l'apartat de fets provats són constitutius d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb els articles 5.1.d); i també, d'una infracció prevista al mateix article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.f); tots ells de l'RGPD.

L'article 83.5.a) de l'RGPD, tipifica com a infracció, la vulneració dels *"principios básicos del tratamiento, incluidas las condiciones para el consentimiento a tenor de los artículos 5, 6, 7 y 9"*, entre els quals es contempen tant el principi d'exactitud (art. 5.1.d RGPD), com el principi de confidencialitat (art. 5.1.f RGPD).

Per la seva banda, aquestes conductes també s'han recollit com a infracció molt greu als articles 72.1.a) i 72.1.i) de l'LOPDGDD, en la forma següent:

“a) El tractament de dades personals que vulneri els principis i les garanties que estableix l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679. (...)

i) La vulneració del deure de confidencialitat que estableix l'article 5 d'aquesta Llei orgànica.”

En el present cas, tal com indicava la persona instructora, es considera que ambdues infraccions estan vinculades en el sentit que una de les infraccions (la vulneració del principi d'exactitud) ha comportat la comissió de l'altra (la vulneració del principi de confidencialitat).

En aquest sentit, l'article 29.5 de l'LRJSP disposa que *“Quan de la comissió d'una infracció derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'ha d'imposar únicament la sanció corresponent a la infracció més greu comesa.”*

En el present supòsit, en què les dues infraccions comeses estan previstes a l'article 83.5.a) de l'RGPD (que es refereix tant a la vulneració del principi d'exactitud, com del principi de confidencialitat), les conductes descrites als fets provats, per raó de la seva vinculació, només s'han de sancionar per la vulneració del principi d'exactitud, atès que la vulneració del principi de confidencialitat seria conseqüència de la primera vulneració.

4. Al tractar-se Aigües de Barcelona, d'una entitat de dret privat, resulta d'aplicació el règim sancionador general previst a l'article 83 de l'RGPD.

L'article 83.5 de l'RGPD, preveu una sanció de multa 20.000.000 d'euros com a màxim, o tractant-se d'una empresa, d'una quantia equivalent al 4% com a màxim del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior, optant-se per la de major quantia. Això, sens perjudici que, amb caràcter addicional o substitutiu, es puguin aplicar les mesures previstes a les diccions a) a h) i j) de l'article 58.2 RGPD.

En el present cas, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, escau descartar la possibilitat substituir la sanció de multa administrativa per la sanció d'amonestació prevista a l'article 58.2.b) RGPD, atès que els fets imputats afecten l'essència dels principis d'exactitud i de confidencialitat.

Un cop descartada doncs l'aplicació de l'amonestació amb caràcter substitutiu a la multa administrativa, correspon determinar la quantia de la sanció de multa administrativa que correspon imposar.

L'article 83.2 de l'RGPD determina el següent, quant a la graduació de la quantia de la multa administrativa:

“2.Las multas administrativas se impondrán, en función de las circunstancias de cada caso individual, a título adicional o sustitutivo de las medidas contempladas en el artículo 58, apartado 2, letras a) a h) y j). Al decidir la imposición de una

multa administrativa y su cuantía en cada caso individual se tendrá debidamente en cuenta:

- a) la naturaleza, gravedad y duración de la infracción, teniendo en cuenta la naturaleza, alcance o propósito de la operación de tratamiento de que se trate así como el número de interesados afectados y el nivel de los daños y perjuicios que hayan sufrido;*
- b) la intencionalidad o negligencia en la infracción;*
- c) cualquier medida tomada por el responsable o encargado del tratamiento para paliar los daños y perjuicios sufridos por los interesados;*
- d) el grado de responsabilidad del responsable o del encargado del tratamiento, habida cuenta de las medidas técnicas u organizativas que hayan aplicado en virtud de los artículos 25 y 32;*
- e) toda infracción anterior cometida por el responsable o el encargado del tratamiento;*
- f) el grado de cooperación con la autoridad de control con el fin de poner remedio a la infracción y mitigar los posibles efectos adversos de la infracción;*
- g) las categorías de los datos de carácter personal afectados por la infracción;*
- h) la forma en que la autoridad de control tuvo conocimiento de la infracción, en particular si el responsable o el encargado notificó la infracción y, en tal caso, en qué medida;*
- i) cuando las medidas indicadas en el artículo 58, apartado 2, hayan sido ordenadas previamente contra el responsable o el encargado de que se trate en relación con el mismo asunto, el cumplimiento de dichas medidas;*
- j) la adhesión a códigos de conducta en virtud del artículo 40 o a mecanismos de certificación aprobados con arreglo al artículo 42, y*
- k) cualquier otro factor agravante o atenuante aplicable a las circunstancias del caso, como los beneficios financieros obtenidos o las pérdidas evitadas, directa o indirectamente, a través de la infracción.”*

Al seu torn, l'article 76.2 de l'LOPDGDD disposa que, a banda dels criteris establerts a l'article 83.2 RGPD, també es poden tenir en compte els següents:

- “a) El caràcter continuat de la infracció.*
- b) La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la pràctica de tractaments de dades personals.*
- c) Els beneficis obtinguts com a conseqüència de la comissió de la infracció.*
- d) La possibilitat que la conducta de l'afectat hagi pogut induir a la comissió de la infracció.*
- e) L'existència d'un procés de fusió per absorció posterior a la comissió de la infracció, que no es pot imputar a l'entitat absorbent.*
- f) L'afectació als drets dels menors.*
- g) Disposar, quan no sigui obligatori, d'un delegat de protecció de dades.*

h) La submissió per part del responsable o encarregat, amb caràcter voluntari, a mecanismes de resolució alternativa de conflictes, en els supòsits en què hi hagi controvèrsies entre aquells i qualsevol interessat.”

Segons el que estableixen els articles 83.2 RGPD i 76.2 LOPDGDD, i també de conformitat amb el principi de proporcionalitat consagrat a l'article 29 de la Llei 40/2015, escau imposar la sanció de 5.000 euros (cinc mil euros). Aquesta quantificació de la multa es basa en la ponderació entre els criteris agreujants i atenuants que a continuació s'indiquen.

Com a criteris atenuants, s'observa la concurrència de les causes següents:

- El nombre reduït (2) de persones afectades i el nivell de danys i perjudicis soferts per les persones afectades (art. 83.2.a RGPD).
- La manca d'intencionalitat (83.2.b RGPD).
- La categoria de les dades personals afectades per la infracció –no es té constància que afectés a categories especials de dades– (art. 83.2.g RGPD).
- La manca de beneficis com a conseqüència de la comissió de la infracció (art. 83.2.k RGPD i 76.2.c LOPDGDD).
- I, especialment, les mesures adoptades per l'entitat imputada per pal·liar els danys i perjudicis causats, consistents en desvincular del contracte núm. (...), les dades de la persona denunciant quan aquesta li ho comunicà (art. 83.2.c RGPD).

Per contra, com a criteris agreujants, cal tenir en compte els següents elements:

- La naturalesa i gravetat de la infracció, ja que ha comportat dues revelacions de dades (art. 83.2.a RGPD).
- Les infraccions comeses amb anterioritat per Aigües de Barcelona –procediments sancionadors números PS 26/2016 i PS 36/2019 (art. 83.2.e RGPD).
- La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la pràctica de tractaments de dades personals (art. 83.2.k i 76.2.b LOPDGDD).

5. D'altra banda, de conformitat amb l'article 85.3 de l'LPAC i tal com s'avançava a l'acord d'iniciació, si abans de la resolució del procediment sancionador l'entitat imputada reconeix la seva responsabilitat o fa el pagament voluntari de la sanció pecuniària, escau aplicar una reducció del 20% sobre l'import de la sanció provisionalment quantificada. Si hi concorren els dos casos esmentats, la reducció s'aplica de forma acumulada (40%).

Com s'ha avançat, l'efectivitat de les reduccions esmentades està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs per la via administrativa contra la sanció (art. 85.3 de l'LPAC, *in fine*).

Doncs bé, tal com s'ha indicat en els antecedents, per mitjà d'escrit de 03/07/2020, l'entitat imputada ha reconegut implícitament la seva responsabilitat. Així mateix, mitjançant el dit escrit

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

ha acreditat haver abonat de manera avançada tres mil euros (3.000 euros), corresponents a la quantia de la sanció resultant un cop aplicada la reducció acumulada del 40%.

6. Davant la constatació de les infraccions previstes a l'art. 83 de l'RGPD en relació amb fitxers o tractaments de titularitat privada, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, faculta la directora de l'Autoritat perquè la resolució que declara la infracció estableixi les mesures escaients perquè cessin o se'n corregeixin els efectes. En el present cas, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, no escau requerir mesures correctores, atès que Aigües de Barcelona va regularitzar la situació irregular, desvinculant la persona aquí denunciada del contracte de subministrament controvertit.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Imposar a Aigües de Barcelona, Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l'Aigua, SA la sanció consistent en una multa de 5.000.- euros (cinc mil euros), com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), ambdós de l'RGPD. Un cop aplicada les reduccions previstes a l'article 85 de l'LPAC, la quantia resultant és de tres mil euros (3.000 euros), import ja pagat per Aigües de Barcelona.

No cal requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 6è.

2. Notificar aquesta resolució a Aigües de Barcelona.

3. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,